

საქმე #1/62-19
გამოძიების #0-----

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი

საქართველოს სახელით

შესავალი ნაწილი:

12 ნოემბერი, 2019 წელი

ქ.

თეთრიწყარო

თეთრიწყაროს რაიონული სასამართლო

მოსამართლე - ბადრი ნიპარიშვილი

სხდომის მდივანი - რუსუდან გურჩიანი

ბრალდების მხარე:

პროკურორი - გ-----

დაცვის მხარე:

ბრალდებული - ზ-----, საქართველოს მოქალაქე,
დაბადებული 1-----, პირადი ნომერი - 5-----, არასრული
საშუალო განათლებით, დაოჯახებული, ნასამართლობის არმქონე,
მისამართი: თ-----.

ადვოკატი - ნ-----

კვალიფიკაცია: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე
მუხლის 1¹ ნაწილის „ა“ და „გ“ ქვეპუნქტები.

დისპოზიცია: ცემა და სხვაგვარი ძალადობა სამი პირის, მათ შორის,
წინასწარი შეცნობით არასრულწლოვნის მიმართ, რამაც დაზარალებულების
ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია სსკ-ის 120-ე მუხლით
გათვალისწინებული შედეგი.

თარჯიმანი - ე-----

სხდომის სახე - ღია

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

სასამართლომ დაადგინა:

1. 2018 წლის 23 აპრილს, დღის დროს, თ-----
საჯარო სკოლაში ზ----- თავისი შვილიშვილის თ----- თამაშის
დროს ხელის ტკენის გამო, ხელის სახის არეში დარტყმების გზით, იცოდა რა
მათი ასაკი, ფიზიკურად იძალადა არასრულწლოვნების - მ-----
----- მიმართ, რის შედეგადაც დაზარალებულებმა
განიცადეს ფიზიკური ტკივილი.

მტკიცებულებათა ერთობლიობა:

2. საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 73-ე მუხლის
(პრეიუდიცია) პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტის შესაბამისად, გამოკვლევის
გარეშე მტკიცებულებად მიიღება ნებისმიერი სხვა გარემოება და ფაქტი,
რომელზეც მხარეები შეთანხმდებიან. განსახილველ საქმეში ბრალდებულ ზ-----
----- სისხლის სამართლის საქმეზე არსებული ბრალდების მხარის
მტკიცებულებები წინასასამართლო, ხოლო დაცვის მხარის მტკიცებულება
საქმის არსებითი განხილვის სხდომაზე მხარეებმა უდავოდ ცნეს.
აღნიშნულიდან გამომდინარე საქმის არსებით განხილვაზე მათი გამოკვლევა
არ მომხდარა, თუმცა მათი შეფასება მოხდა საქმესთან მათი
რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით,
საქართველოს სსსკ-ის 82-ე მუხლის პირველი ნაწილის მოთხოვნათა დაცვით.

3. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსსკ-ის მე-13 მუხლის მე-2
ნაწილის თანახმად, ბრალდებულის აღიარება, თუ ის არ დასტურდება მისი
ბრალეულობის დამადასტურებელი სხვა მტკიცებულებით, საკმარისი არ
არის მის მიმართ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოსატანად. გამამტყუნებელი
განაჩენი უნდა ეფუძნებოდეს მხოლოდ ერთმანეთთან შეთანხმებულ, აშკარა
და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობას, რომელიც გონივრულ
ეჭვს მიღმა ადასტურებს პირის ბრალეულობას.

4. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის პირველი

ნაწილით კრიმინალიზებულია ცემა ან სხვაგვარი ძალადობა, რამაც დაზარალებულის ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია სსკ-ის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი (ჯანმრთელობის მსუბუქი დაზიანება, რამაც მისი ხანმოკლე მოშლა ან საერთო შრომისუნარიანობის უმნიშვნელო ან არამყარი დაკარგვა გამოიწვია). როგორც „ცემა“, ისე „სხვაგვარი ძალადობა“, ძალადობრივი დანაშაულია და ამ დანაშაულისგან სისხლისსამართლებრივი დაცვის ობიექტია ადამიანის ჯანმრთელობა, თუმცა ამგვარი ძალადობა არ უკავშირდება ჯანმრთელობის დაზიანების განსაკუთრებულ შედეგს, ვინაიდან მისთვის დამახასიათებელია, რომ მსხვერპლისთვის ფიზიკური ტკივილის მიუხედავად, აღნიშნული არ იწვევს მისი ჯანმრთელობის საშიშ დაზიანებას, ამასთან მნიშვნელოვანია მიზეზობრივი კავშირის დადგენა ძალადობასა და ფიზიკურ ტკივილს შორის. საკასაციო პალატამ ერთ-ერთ საქმეზე განმარტა, რომ ძალადობრივ ქმედებას ცემის სტატუსი ენიჭება იმ შემთხვევაში, როდესაც მოძალადე მსხვერპლს სხეულზე ერთდროულად რამდენიმე დარტყმას აყენებს, ხოლო სხვაგვარი ძალადობა გამოიხატება ერთჯერად ძალადობრივ აქტში, მაგ: ხელის ერთხელ დარტყმაში, თმებით თრევაში (იხ. საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2015 წლის 21 აპრილის #397აპ-14). იმავე მუხლის 1¹ ნაწილის მიხედვით, მაკვალიფიცირებული გარემოებებია, იგივე ქმედების ჩადენა ორი ან მეტი პირის მიმართ, წინასწარი შეცნობით არასრულწლოვნის მიმართ.

5. ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სასამართლოს მიაჩნია, რომ განსახილველ საქმეზე წარმოდგენილია ერთმანეთთან შეთანხმებული, უტყუარი, აშკარა და დამაჯერებელი მტკიცებულებების ერთობლიობა, რომელიც ადასტურებს ზ----- მიერ მ-----
----- მიმართ განხორციელებული ცემასა და სხვაგვარ ძალადობას, კერძოდ: ბრალდებულის აღიარებითი ჩვენება, დაზარალებულების - მ-----
----- გამოკითხვის ოქმები, მოწმეების - ნ-----
----- გამოკითხვის ოქმები.

სამართლებრივი შეფასება:

6. ერთმანეთთან შეთანხმებული, ეჭვის გამომრიცხავი მტკიცებულებების ერთობლიობით, სასამართლოს დადასტურებულად მიაჩნია, რომ ბრალდებულმა ზ----- მის მიერ განხორციელებული ქმედებებით სამი პირის, მათ შორის წინასწარი შეცნობით არასრულწლოვნების მიმართ ცემა

და სხვაგვარი ძალადობა, რამაც დაზარალებულების ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია, თუმცა არ მოჰყოლია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, - ჩადინა დანაშაული, რაც გათვალისწინებულია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის 1¹ ნაწილის „ა“ და „გ“ ქვეპუნქტებით. წარმოდგენილი მტკიცებულებებით ბრალდების მხარემ გონივრულ ეჭვს მიღმა დაამტკიცა ზ----- მიერ აღნიშნული დანაშაულის ჩადენა მისი ყველა სავალდებულო ელემენტის ჩათვლით. სასამართლო აღნიშნავს, რომ, განსახილველ შემთხვევაში არ არსებობს მართლწინააღმდეგობისა და ბრალეულობის გამომრიცხავი რომელიმე გარემოება, რის გამოც ზ----- მიმართ გამოტანილ უნდა იქნეს გამამტყუნებელი განაჩენი და იგი მითითებული კვალიფიკაციით უნდა იქნეს ცნობილი დამნაშავედ.

პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები:

7. ზ----- პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ გარემოებებად მიჩნეულ უნდა იქნეს, რომ ხელი შეუწყო სწრაფი მართლმსაჯულების განხორციელებას, აღიარებს ჩადენილ დანაშაულს, მისი ოჯახი სოციალურად დაუცველ პირთა ბაზაშია რეგისტრირებული და იღებენ შემწეობას. ს-----
----- კანონიერ წარმომადგენლებს პრეტენზია არ აქვთ ბრალდებულის მიმართ. ზ----- პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოება არ გააჩნია.

სასჯელის გამოყენების დასაბუთება:

8. საქართველოს სსკ-ის 259-ე მუხლის მე-4 ნაწილის შესაბამისად, სასამართლოს განაჩენი სამართლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებას და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს. სასჯელის სამართლიანობა უნდა შეფასდეს ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპის გათვალისწინებით. თითოეული დანაშაული და მისი ჩამდენი პირი თავისი ინდივიდუალურობით ხასიათდება, შესაბამისად, ამ გარემოებების გათვალისწინებით, დანიშნული სასჯელი უნდა იყოს თანაზომიერი და პროპორციული მსჯავრდებულის პიროვნებასა და ჩადენილ დანაშაულთან. სსკ-ის 53-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, სასჯელის დანიშვნის დროს სასამართლომ უნდა გაითვალისწინოს დამნაშავის პასუხისმგებლობის

შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები, კერძოდ, დანაშაულის მოტივი და მიზანი, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნება, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათი და ზომა, ქმედების განხორციელების სახე, ხერხი და მართლსაწინააღმდეგო შედეგი, დამნაშავის წარსული ცხოვრება, პირადი და ეკონომიკური პირობები, ყოფაქცევა ქმედების შემდეგ, განსაკუთრებით – მისი მისწრაფება, აანაზღაუროს ზიანი, შეურიგდეს დაზარალებულს. სასამართლო სასჯელის დანიშვნისას ყურადღებას მიაქცევს სასჯელის მიზნების რეალურად შესრულებას, რაც უკავშირდება სამართლიანობის აღდგენას, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებასა და დანაშაულის ჩამდენი პირის რესოციალიზაციას.

9. სასამართლო სასჯელის კონკრეტული სახის შერჩევისას ითვალისწინებს საქართველოს სსკ-ის 126-ე მუხლის 1¹ ნაწილის სანქციას, კერძოდ, იგი სასჯელის სახით ითვალისწინებს ჯარიმას ან საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომას ვადით ას ოთხმოციდან ორას ორმოც საათამდე ან თავისუფლების აღკვეთას ვადით ორ წლამდე. სსკ-ის 42-ე მუხლის მე-2 ნაწილის მიხედვით, თუ ამ კოდექსის განსაკუთრებული ნაწილის შესაბამისი მუხლის სანქცია სასჯელის სახით ითვალისწინებს თავისუფლების აღკვეთას სამ წლამდე ვადით, ჯარიმის მინიმალური ოდენობა არ უნდა იყოს 500 ლარზე ნაკლები.

10. საქართველოს სსკ-ის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილი სასამართლოს ავალდებულებს დამნაშავეს დაუნიშნოს სამართლიანი სასჯელი და პრიორიტეტს ანიჭებს ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯელის გამოყენებას, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც იგი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს. მიუხედავად იმისა, რომ ჩადენილია ძალადობრივი დანაშაული, მათ შორის არასრულწლოვნების მიმართ, მას არ მოჰყოლია მძიმე შედეგი, დაზარალებულებს რაიმე დაზიანების კვალიც კი არ დარჩათ, გასათვალისწინებელია, რომ დაზარალებული აღიარებს ჩადენილს, ხელი შეუწყო სწრაფი მართლმსაჯულების განხორციელებას, ორ დაზარალებულს პრეტენზია არ აქვს მის მიმართ, იღებს სოციალურ შემწეობას, არ არის ნასამართლევი და დამამძიმებელი გარემოებების არარსებობის პირობებში სასამართლოს მიაჩნია, რომ ჯარიმის გამოყენება 1000 ლარის ოდენობით, სრულად პროპორციული და ადეკვატური იქნება ზ-----თან მიმართებით. სასამართლო ვერ ხედავს თავისუფლების აღკვეთის ან საზოგადოებრივად სასარგებლო შრომის გამოყენების საჭიროებას.

სარეზოლუციო ნაწილი:

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 258-260-ე, 268-269-ე, 271-274-ე და 277-279-ე მუხლების შესაბამისად, სასამართლომ

დაადგინა:

1. ზ----- ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის 1¹ ნაწილის „ა“ და „გ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს ჯარიმა 1000 ლარი.
2. ზ----- მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო - გაუქმდეს და განაჩენის აღსრულებიდან 1 თვის ვადაში სრულად დაუბრუნდეს გირაოს სახით შეტანილი ფულადი თანხა 1000 ლარი მის შემგან პირს.
3. განაჩენი გამოცხადებისთანავე შედის კანონიერ ძალაში და მიექცევა აღსასრულებლად.
4. განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს სააპელაციო წესით თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში განაჩენის გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თეთრიწყაროს რაიონული სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე

ბადრი ნიპარიშვილი